

det Smule Rentetab, Staten lider. Dertil kommer, at de daarlige Tider for Dieblisset, som alle de Herrer Landmænd raabe paa, selvfølgelig maa foranledige, at vi baade have færre Værer at sende paa Jernbanen, og at vi formodentlig kjører mindre paa dem. Det forekommer mig derfor at være aldeles ubilligt mod den nuværende Jernbanebestyrelse at sige: Banerne forrente sig mindre, altsaa er Bestyrelsen slet. Det turde være, at lige det stik Modsatte var Tilfældet, og jeg er tilbøielig til at tro, at det stik Modsatte er Tilfældet, at Banerne forrente sig daarlignere, fordi de bliver bestyrede bedre.

Breinhold: Det er ikke saa grimme længe siden, at man ved en Leilighed som denne hørte det bekjendte Slagord: Jernbanerne ere Nutidens Landeveie. Jeg havde troet, at den Stemning, der efter mit Kjendskab til Forholdene herskede i Fjor her i Thinget, da vi havde et lignende Lovforslag som dette til Forhandling, i Dag vilde have givet sig Udslag, og at jeg derfor kunde have sagt, at nu syntes det ganske vist, som om dette bevingede Ord havde mistet sin Kurs. Men det glæder mig i høi Grad, at af alle de Talere, vi endnu have hørt, har jeg mod Forventning ikke hørt Andet end baade en Tak til den høitærede Minister, fordi han har fremsat Forslaget, og en Tilslutning i Hovedtrækkene til den her foreslaaede Bane. Jeg skal derfor fatte mig meget kort med Hensyn til Anbefalingen af dette Jernbaneprojekt, thi naar Alle finde, at det er nyttigt, formaalstjenligt og rigtigt, saa er det jo aldeles overflødig at gaa ind herpaa. Jeg finder det Samme; ogsaa jeg finder, at der er en ganske overordentlig Trang til en Bane i den paagjældende Egn. Denne Bane rammer, saaledes som man blot ved at kaste et flygtigt Blik paa et Jernbanekort vil se, en ganske overordentlig tom Plads. Derimod vil jeg benytte Leiligheden til at sige nogle Ord om selve Banen og dens Retning, men ikke for, saaledes som det blev fremført af et æret Medlem her i Nærheden (Magen), at hænge en Møllesten om Lovforslagets Hals og derved bringe det til at forvinde. Dette er ingenlunde min Mening, tværtimod tror jeg at kunne udtale en Tanke, der snarere kan bringe Sagen sin Gjennemførelse nærmere end fjerne den derfra. Hvad Retningslinien angaar, da findes der i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger en fortrinlig Medbegjærelse for den valgte Retningslinie; der udfoldes derved ligesom et topografisk Billede af de Egne, hvorigjennem Jernbanen skal gaa, og dette forsynes end hyderligere med oplysende statistiske Raadbemærkninger,

saa at jeg i Følge alt dette ikke skjøner rettere, end at den valgte Retningslinie, efter de til Grund for Lovforslaget liggende Forudsætninger, er den rette, og at der ved den er taget et alfidigt Hensyn til alle berettigede Interesser, men jeg skynder mig ganske vist med at pointere dette: „Efter de til Grund for Forslaget liggende Forudsætninger,“ thi jeg tror ganske vist, at disse Forudsætninger kunde have været rummeligere, kunde have været udvidet lidt mere. Efter min Mening er der nemlig andre Forudsætninger for denne Bane, end at den blot skal være en Forbindelsesbane mellem Løgstør og Hobro. Jeg tror, at man ogsaa maa have Die for de Forudsætninger, hvorunder denne Bane kunde benyttes til en gennemgaaende Trafik, i alt Fald delvis, og at den kunde udvikles saaledes, at den kunde drage andre Egne ind under sin Ræsort, at den kunde afgive en kortere og billigere Wei til Sjyllands eneste Nordjø-Havn, Esbjerg. Jeg tillod mig allerede i forrige Samling, da et lignende Lovforslag forelaa, at henlede Opmærksomheden paa en Forandring af Banen i saa Henseende. For af saadanne Forudsætninger, som jeg her har tilladt mig ganske kortelig at antyde, virkelig at kunne udbringe et Resultat, hører der to Ting til. Jeg skal først begynde med, at det Første og maaste Billigste — maaste bliver der dog ikke stor Forskjel paa Foranstaltningerne — vilde være, at de Egne, der ligge Nord for Limfjorden, og som ere lige saa jernbaneløse, som den vedkommende Egn, knyttes ind i en nær Forbindelse med dette Baneanlæg ved Etableringen af en Dampfærgefart fra Løgstør til Nørreaggersund i Lighed med den, der nu eksisterer mellem Morsø og Glyngøre; jeg skjøner ikke rettere, end, at de Egne have en lignende Trang til og et lignende Krav paa at komme i Forbindelse med Omverdenen som Morsø. Derved vil der desuden tilføres denne Bane, der jo ikke vil komme til at lide af nogen overdreven Trafik, en ikke ubetydelig Trafik fra et nyt Opland, og det træffer sig nu saa heldigt, at en Dampfærgeforbindelse fra Banens Endepunkt ved Løgstør til Aggersund vil træffe lige ind i Midtpunktet af denne jernbaneløse Egn, saaledes at der er lige langt til begge de to nordensjords Baner, nemlig Bendshjæl- og Thy-Banen, idet der fra Aggersund er omtrent 8 Mil til Nørre-Sundby og 8 Mil til Thisted. Det vil deraf skjønes, at der herved vil kunne indvindes et fuldstændigt nyt, af andre Jernbaner uberørt Opland for denne Banestrækning, et Opland, der i og for sig maa kaldes bedre og rigere end det, der hører til